

H Í R E K (I. rész)

AZ ORSZÁGOS KÖNYVTÁRÜGYI TANÁCS december 12–14-én tartotta „A magyar gyermekkönyvtárügy helyzete és feladatai” című tanácskozását. A konferencián V. dr. Waldapfel Eszter, az Országos Pedagógiai Könyvtár főigazgatója „A gyermekirodalom mint a nevelőmunka eszköze, iskolai és gyermekkönyvtárak”, N. Rácz Aranka osztályvezető „A gyermekkönyvtárak helyzete”, Véber Károly a Kiadói Főigazgatóság főelőadója „A magyar gyermekkönyvkiadás fejlődése az elmúlt 15 évben” címmel tartottak előadást. A tanácskozás résztvevői munkabizottságokban vitáztak meg az elhangzott előadásokat, s teljes ülésen hozták meg a konferencia határozatait. Az előadások, a vita és a határozatok ismeretét következő számunkban közöljük.

A POZSONYI KÖZPONTI MŰSZAKI KÖNYVTÁR az Allami Műszaki Kiadóval és a Szlovák Műszaki Kiadóval karöltve a Műszaki Egyetem csarnokában műszaki könyvkiállítást rendezett, melyen bemutatták a csehszlovák műszaki irodalom kiadásának fejlődését 1945-től 1980-ig. A műszaki könyvek közreadása különösen 1953 után lendült fel, és 1959-ben érte el eddigi tetőpontját. Ebben az évben az Allami Műszaki Kiadó 298, a Szlovák Műszaki Kiadó pedig 215 könyvet adott közre. A mintegy 1200 könyv mellett kiállítottak kb. 1600 db csehszlovák vállalati kiadványt, és a legújabb szabványokat. (Citétel)

A VALLÁSRÓL állított össze sokszorosított bibliográfiát a kaposvári Megyei Könyvtár. Az összeállítás a kaposvári Megyei Könyvtárban található megfelelő tudományos, ismeretterjesztő és szépirodalmi műveket sorolja fel, szám szerint 90 művet. A bibliográfia a megyei hálózat számára készült.

AZ OKT KÖNYVTÁRPOLITIKAI ÉS OLVASÓSZOLGALATI SZAKBIZOTTSÁGAI december 6-án együttes ülést tartottak. „A közművelődési könyvtárak feladatai a szakirodalommal való ellátás területén” volt a megvitatott kérdés. Szentmihályi János referátumát, mely a lépcsőzetes ellátás elvének, a könyvtárközi együttműködés módozatalnak, a közművelődési könyvtárak gyűjtőkörének problémáival foglalkozott, a két szakbizottság tárgyalási alapul elfogadta. Az élénk vita során, melyen Szekeres Pál, Harasothy Gyula, Kellner Béla, Vértes György, Maróth Miklós, Frey Tamásné, Láng Imre, Havasi Zoltán, Valér Pálné, Gerő Zsoltné, Venesz Béla, Páldy Róbert, Sallai István, Mátrai László, Szöllösy Kálmán, Kéki Béla és Sebestény Géza vett részt, az a nézet alakult ki, hogy a tudományos könyvtárak szolgáltatásainak felhasználása nincs kellően biztosítva, a szakirodalommal való ellátás munkájába a közművelődési hálózatot is be kell kapcsolni. A vita számos részletkérdésre is kiterjedt, mint pl. a szakszervezeti üzemi könyvtáros és a vállalati szakkönyvtáros együttműködésének kérdése, a pedagógusok igényeinek kielégítése, az országos vagy megyei központi címjegyzékek problémái. Ez utóbbi kérdésben az a nézet alakult ki, hogy a költséges és nehezen megvalósítható megyei KC felállításá helyett az erőket inkább arra kell összpontosítani, hogy az Országos Központi Katalógus a teljes hozzáférhető külföldi szakirodalmat tárja fel, és meggyorsuljon az Orsz. Közp. Katalógussal a megyei könyvtárak összeköttetése. (Szentmihályi János)

MEGNYITÁSÁNAK TIZEDIK ÉVFORDULÓJÁT ünnepelte 1960. dec. 14-én a XX. kerületi (Pesterzsébet) 27. sz. Szabó Ervin Könyvtár. A megemlékezést Főleák János fő tartotta. Az eltelt évek alatt a könyvtár nagy fejlődést ért el. Olvasóinak száma csaknem 3000-re, könyvállománya 22 000 kötetre emelkedett. A kölcsönzött könyvek száma meghaladja az évi százezer kötetet. (Sz. E. K.)

A CSEHSZLOVÁK KÖZMŰVELŐDÉSI KÖNYVTÁRAK ÁLLOMÁNYA évről évre nő, és egyúttal változik az anyag összetétele is. Míg 1937-ben Csehszlovákia nyilvános községi könyvtáraiban mindössze 6 075 401 kötetet tartottak nyilván, 1959. végén a közművelődési könyvtárak állománya elérte a 20 743 068 kötetet. A növekedés tehát több mint háromszoros. Ehhez még hozzá kell tenni, hogy a háború után tekintélyes mennyiségű politikailag kifogásolható, selejtes és elavult könyvet kellett kiiktatni, nem beszélve arról, hogy a német megszállás alatt ugyancsak nagy mennyiségű könyvanyag ment tönkre. Az állomány-összetétel változását jól mutatja az a tény, hogy míg 1948. végén a közművelődési könyvtárak állományának 71%-a szépirodalom volt és csupán 9% jutott a tudományos irodalomra, 1959. végén a könyvtárak állományában már 31,5%-ot tett ki az ismeretterjesztő anyag. (Ctenár)

A PESTIMRÉN MŰKÖDŐ XVIII. kerületi, 31. sz. Szabó Ervin Könyvtárban igen magas a munkásolvasók aránya, eléri a 40%-ot. A könyvtár szép eredményt ért el a „Milyen könyvet olvasna legszívesebben” címmel kiadott véleménykutató ívekkel is. Sokan írták meg, mit szeretnének olvasni, milyen könyvek beszerzését javasolják a könyvtárnak.

A munkásolvasók kulturális fejlődését az elemző személyi lapokon állandóan figyelemmel kísérik a könyvtárosok.

A mezőgazdasági dolgozók könyvellátásáról is gondoskodni fog a 31. sz. női könyvtár. A közeljövőben sajátkezelésű könyvállomást létesítenek a pestimrei Szabadság Tsz.-ben. (Sz. E. K.)

VUKOVIC, M. T. SZERKESZTÉSÉBEN „Mali knjizarski leksikon. Bibliografsko-bibliofilsko-bibliotekarski prucnik”. (Beograd, 1959. 792 p.) címmel bibliográfiai, bibliofil és könyvtárügyi kézikönyv jelent meg Jugoszláviában. Magában foglalja a jugoszláv írók és a külföldi írók biobibliográfiai lexiconját, a Jugoszláviában közreadott, jugoszláv és külföldi íróktól származó válogatott művek jegyzékét, a jugoszláv könyvkiadó cégek jegyzékét, valamint a szépirodalomra és az egyéb kiadványokra vonatkozó fő bibliográfiai források összeállítását. (Szovetszkaja Bibliografija.)

TOLSZTOJ MŰVEI 1917 ÓTA több mint 97 millió példányban jelentek meg a Szovjetunióban. Az első helyen áll a Háború és béke, melynek eddig 148 kiadása volt a Szovjetunióban. A Hadzsi Murat című regényt 38 szovjet nép nyelvére fordították le eddig, és körülbelül kétmillió példányban jelent meg. Az UNESCO adatai szerint Tolsztoj egyike a világ legnépszerűbb íróinak. Egy év alatt Tolsztoj műveit 100 alkalommal adták ki 29 országban. A Háború és béke c. regényét például 14 országban jelentették meg egy év alatt.